784.087(477)
У45

Українські народні пісні

В обробці для голосу в супроводі бандури

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ

В ОБРОБЦІ
ДЛЯ ГОЛОСУ
В СУПРОВОДІ
БАНДУРИ

Отдел искусств

102161

Дніпропетровська міська
централізована бібліотечна
система

Київ «Музична Україна» 1990

Рецензент О. М. Яковчук

Обробка В. Ф. Таловирі

У $\frac{5204000000-057}{M208(04)-90}$ 36. 90

© В. Ф. Таловиря.
Обробки, 1990

ЇХАВ КОЗАК НА ВІЙНОНЬКУ

Їхав козак на війноньку.
— Прощай,— сказав,— дівчинонько,
Прощай, миленька, чорнобривенька,
Я йду в чужу сторононьку!

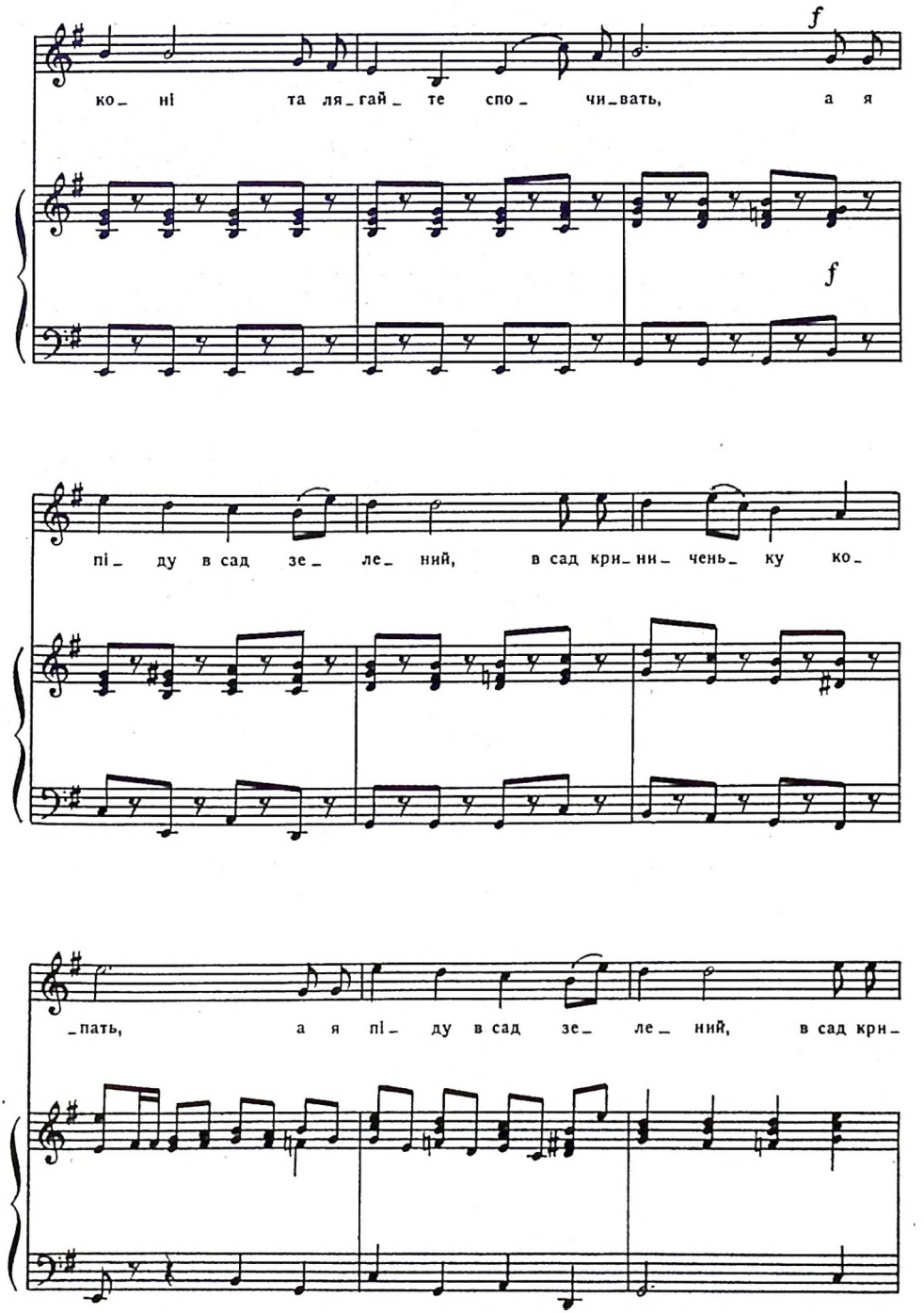
Дай же, дівчино, хустину,
Може, я в бою загину,
Темної ночі покриють очі,
Легше в могилі спочину!

Дала дівчина хустину,
Козак у бою загинув...
Темної ночі покрили очі,
Вже він в могилі спочинув.

А злії люди насилу
Взяли нещасну дівчину...
А серед поля гнеться тополя
Та й на козацьку могилу!

РОЗПРЯГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, КОНІ

f
ко_ ні та ля_гай_ те спо_ чи_вать, а я
f
пі_ ду в сад зе_ ле_ ний, в сад кри_ни_ чень_ ку ко_
пать, а я пі ду в сад зе_ ле_ ний, в сад кри_

Розпрягайте, хлопці, коні
Та лягайте спочивать,
А я піду в сад зелений,
В сад криниченьку копать. } *Двічі*

Копав, копав криниченьку,
У вишневому саду...
Чи не вийде дівчинонька
Рано-вранці по воду? } *Двічі*

Вийшла, вийшла дівчинонька
В сад вишневий воду брать,
А за нею козаченько
Веде коня напувать. } *Двічі*

Просив, просив відеречка —
Вона йому не дала,
Дарив, дарив з руки перстень —
Вона його не взяла. } *Двічі*

— Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе розгнівив:
Що я вчора ізвечора
Із другою говорив. } *Двічі*

Вона ростом невеличка,
Ще й літами молода,
Руса коса до пояса,
В косі стрічка голуба. } *Двічі*

ПІСНЯ ПРО БАЙДУ

Ой п'є Байда мед-горілочку,
Та не день, не нічку, та не годиночку. *(2)*

Прийшов до нього цар турецький:
— Ой що ж ти робиш, Байдо молодецький? *(2)*

— Ой п'ю, царю, мед-горілочку,
Та не день, не нічку, та не годиночку! *(2)*

— Покинь, Байдо, байдувати,
Сватай мою дочку та йди царювати! *(2)*

— Твоя дочка поганая,
Вся турецька віра — віра проклятая! *(2)*

Ой як крикне цар турецький
Та на свої слуги, слуги молодецькі: *(2)*

— Візьміть Байду, ізв'яжіте
Та за ребро гаком, гаком зачепіте! *(2)*

Взяли Байду, ізв'язали,
Та й за ребро гаком, гаком зачіпали. *(2)*

Висить Байда на дубочку
Та не день, не два, та й не одну нічку. *(2)*

Прийшов до нього цар турецький:
— Ой що ти робиш, Байдо молодецький? *(2)*

— Бачу, царю, два дубочки,
А на тих дубочках сидять голубочки. *(2)*

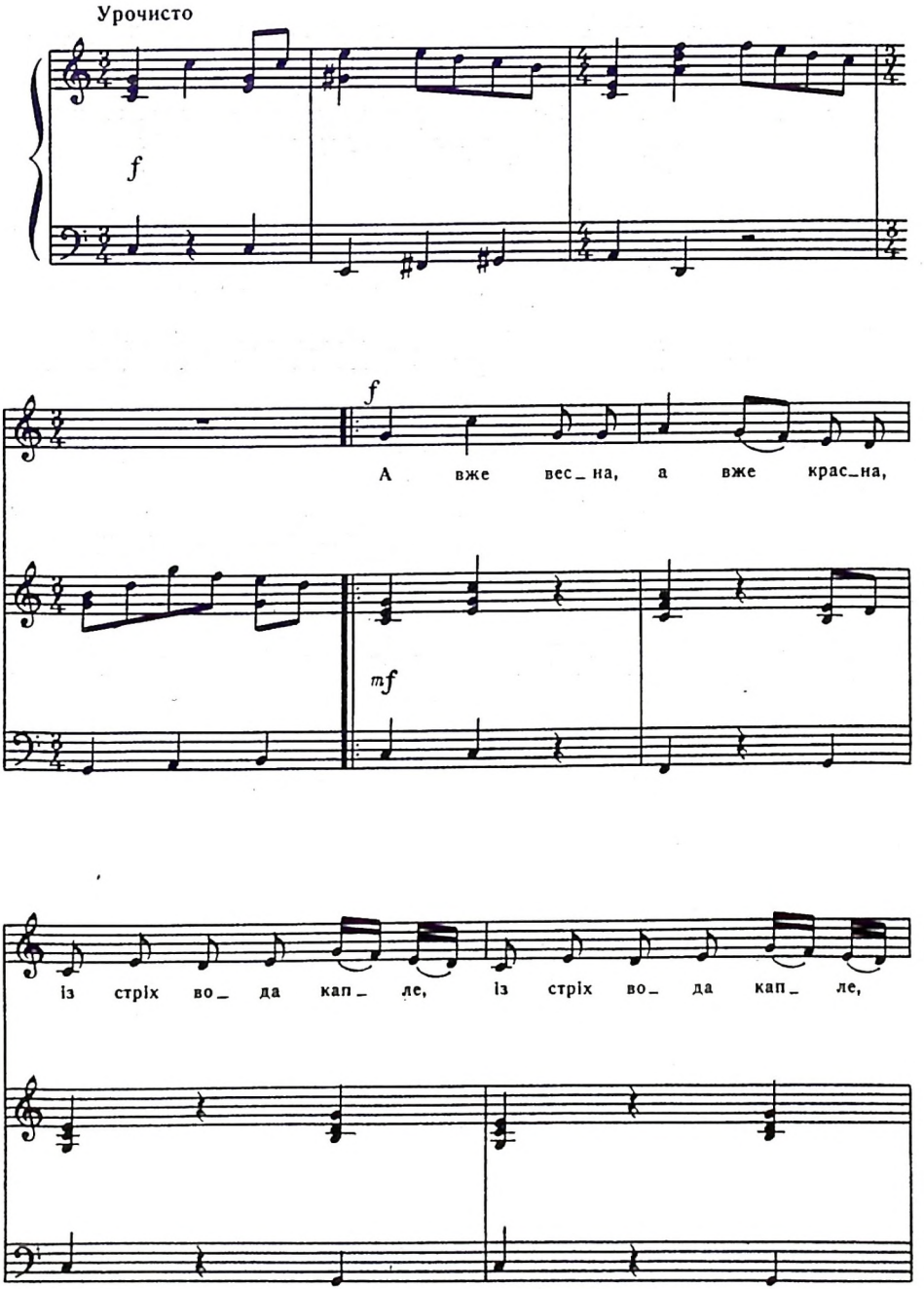
Дозволь, царю, лучка взяти,
Тобі на вечерю голубочка зняти! *(2)*

Ой як стрельнув Байда з лука,
То попав царя поміж самі вуха. *(2)*

А царицю — в потилицю,
А цареву дочку — в саму головочку. *(2)*

— Тобі, царю, в землі гнити,
Байді молодому мед-горілку пити! *(2)*

А ВЖЕ ВЕСНА

Урочисто
f
f
А вже вес_на, а вже крас_на,
mf
із стріх во_да кап_ле, із стріх во_да кап_ле,

А вже весна, а вже красна,
Із стріх вода капле. *(3)*

Молодому козакові
Мандрівочка пахне. *(3)*

Помандрував козаченько
У чистеє поле. *(3)*

За ним іде дівчинонька:
— Вернися, соколе! *(3)*

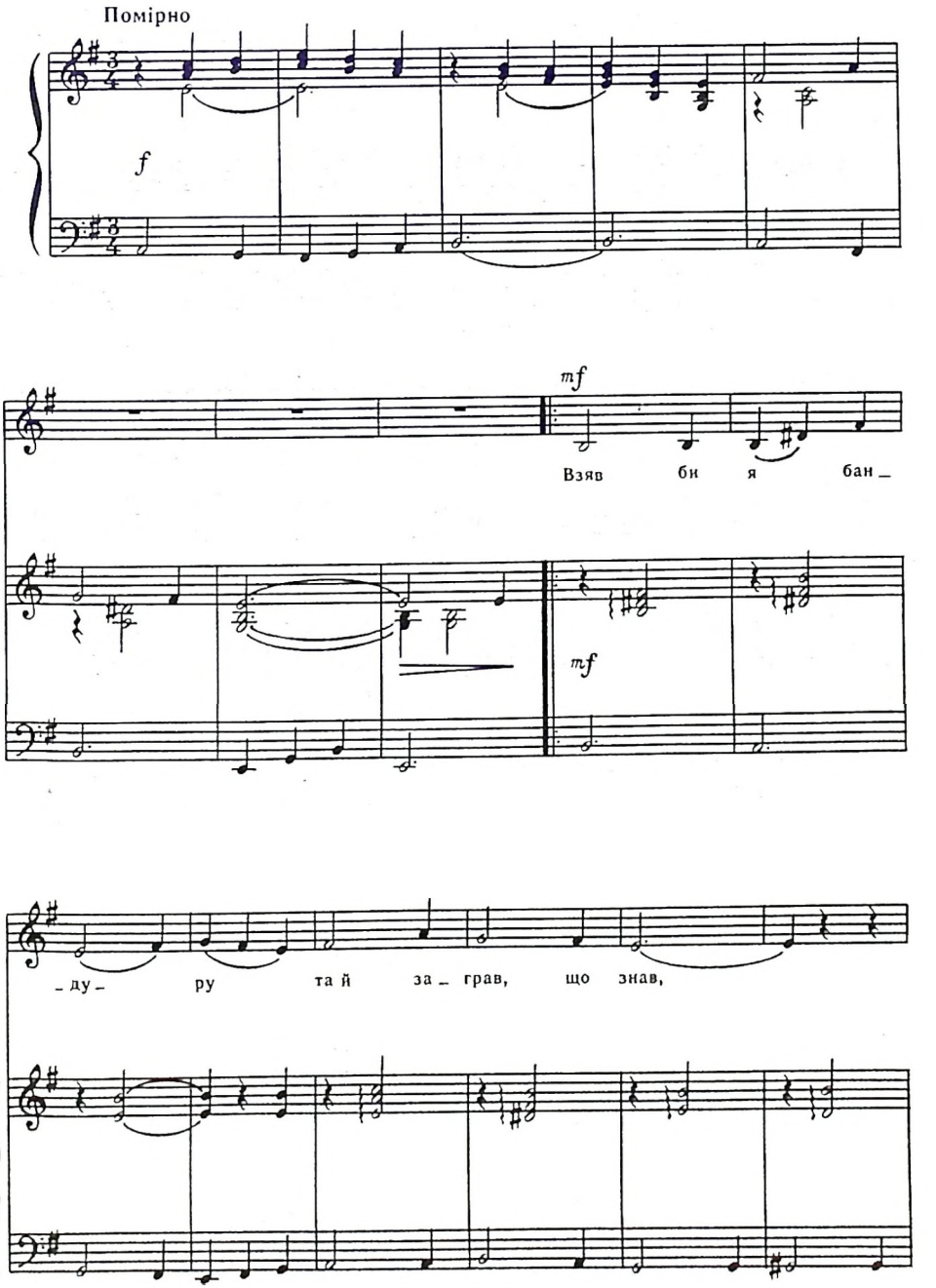
— Не вернуся, забарюся,
Гордуєш ти мною. *(3)*

Буде ж твоє гордування
Все перед тобою. *(3)*

Помандрував козаченько
З Лубен до Прилуки. *(3)*

Ой плакала дівчинонька,
Здіймаючи руки. *(3)*

ВЗЯВ БИ Я БАНДУРУ

Взяв би я бандуру
Та й заграв, що знав,
Через ту дівчину
Бандуристом став.

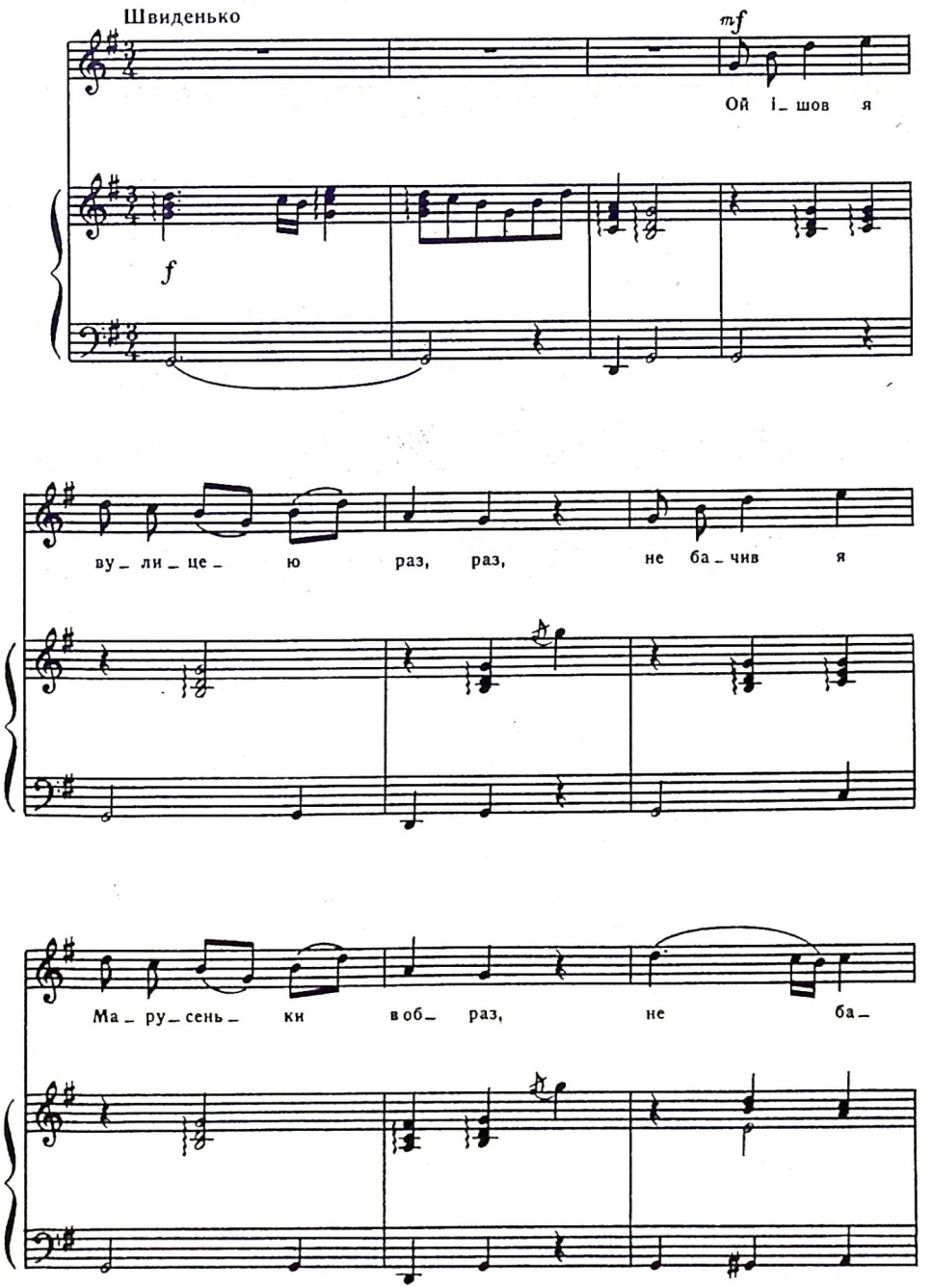
А все через очі,
Коли б я їх мав,
За ті карі очі
Душу б я віддав.

Марусино, серце,
Пожалій мене,
Візьми моє серце,
Дай мені своє.

Де Крим за горами,
Де сонечко сяє,
Там моя голубка
З жалю завмирає.

Взяв би я бандуру
Та й заграв, що знав,
Через тії очі
Бандуристом став.

ОЙ ІШОВ Я ВУЛИЦЕЮ РАЗ, РАЗ

Ой ішов я вулицею раз, раз,
Не бачив я Марусеньки в образ. *(3)*

Ой ішов я вулицею двічі,
Не бачив я Марусеньки в вічі. *(3)*

Ой ішов повз Марусину хату,
Загубив я з постола залату. *(3)*

Ой вернувся залати шукати,
Чи не вийде Марусенька з хати. *(3)*

Підійду я під віконце, стукну,
Підійду я під другеє — грюкну. *(3)*

— Ой не грюкай, козаче, не стукай,
Іди собі іншої пошукай. *(3)*

Ой дай, мамо, золотії ключі,
Кину йому подарунки в вічі. *(3)*

НЕ ПИТАЙ, ЧОГО В МЕНЕ ЗАПЛАКАНІ ОЧІ

Не питай, чого в мене заплакані очі,
Чого часто тікаю я в гай
І блукаю я там до півночі,—
Не питай, не питай, не питай...

Не питай, чого в'яну і сохну, як квітка,
Бо так щиро кохаю тебе.
Ти покинув мене, сиротину,
На посміх, поговір для людей.

Не питай, бо нічого тобі не скажу я,—
Бачив ти мої сльози і сум.
А нещирі слова ті байдужі
Не розвіють тяжких моїх дум.

ТАМ, ДЕ ЯТРАНЬ КРУТО В'ЄТЬСЯ

Там, де Ятрань круто в'ється,
Де по каменю біжить,—
Там дівчина, а як зветься,
Козак знає та мовчить.

При долині є криниця,
В тій криниці є вода,
Там дівчина, як зірниця,
Чорнобрива молода.

Ой дівчино, уродлива,
В тебе батько й мати є,
Рід великий, красна хата,
А в тій хаті все твоє.

А я бідний сиротина,
Степ широкий — то ж мій брат,
Шабля й люлька — вся родина,
Сивий коник — то ж мій сват.

ДОЩИК

Жваво
f
Не дуже швидко
mf
До_ щик, до_ щик ка_ па_ є дріб_
mf
нень ко: я ж ду_ ма_ ла, я ж ду_ ма_ ла—

Дощик, дощик капає дрібненько:
Я ж думала, я ж думала — запорожець, ненько! *(2)*

Коли б знала, коли б знала, звідки виглядати,
То б найняла, заставила стежку промітати. *(2)*

Аж він йде, аж він йде, ступає дрібненько,
То ж то милий, то ж то любий — дивітеся, ненько! *(2)*

Дощик, дощик, аж із стріхи капотить —
Розсердився мій миленький, аж ногами тупотить! *(2)*

Розсердився, розгнівався мій милий на мене,
А як гляне — серце в'яне і в його, і в мене! *(2)*

ЧИ Є В СВІТІ МОЛОДИЦЯ

Приспів:
Швидше

Чи є в світі молодиця,
Як та Гандзя білолиця?
Ой скажіте, добрі люди,
Що зі мною тепер буде? } *Двічі*

Приспів:

Гандзя душка, Гандзя любка,
Гандзя мила, як голубка,
Гандзя рибка, Гандзя птичка,
Гандзя гарна молодичка! } *Двічі*

Як на мене щиро гляне,
Серце моє, як цвіт, в'яне,
А як стане щебетати,
Сам не знаю, що діяти! } *Двічі*

Приспів.

Гандзю моя, Гандзю мила,
Чим ти мене напоїла,
Чи любистком, чи чарами,
Чи солодкими речами? } *Двічі*

Приспів.

ПОПІД ГАЙ

Жваво
f
mf
mf
По_ під гай, по_ під гай зе_ ле_нень_
mf
кий, зе ле_нень_ кий, там зби_ра_ла

Попід гай, попід гай зелененький, зелененький,
Там збирала дівка біла лен дрібненький.

Збирала, збирала та й дробила, та й дробила,
І тихому Дунаєві говорила:

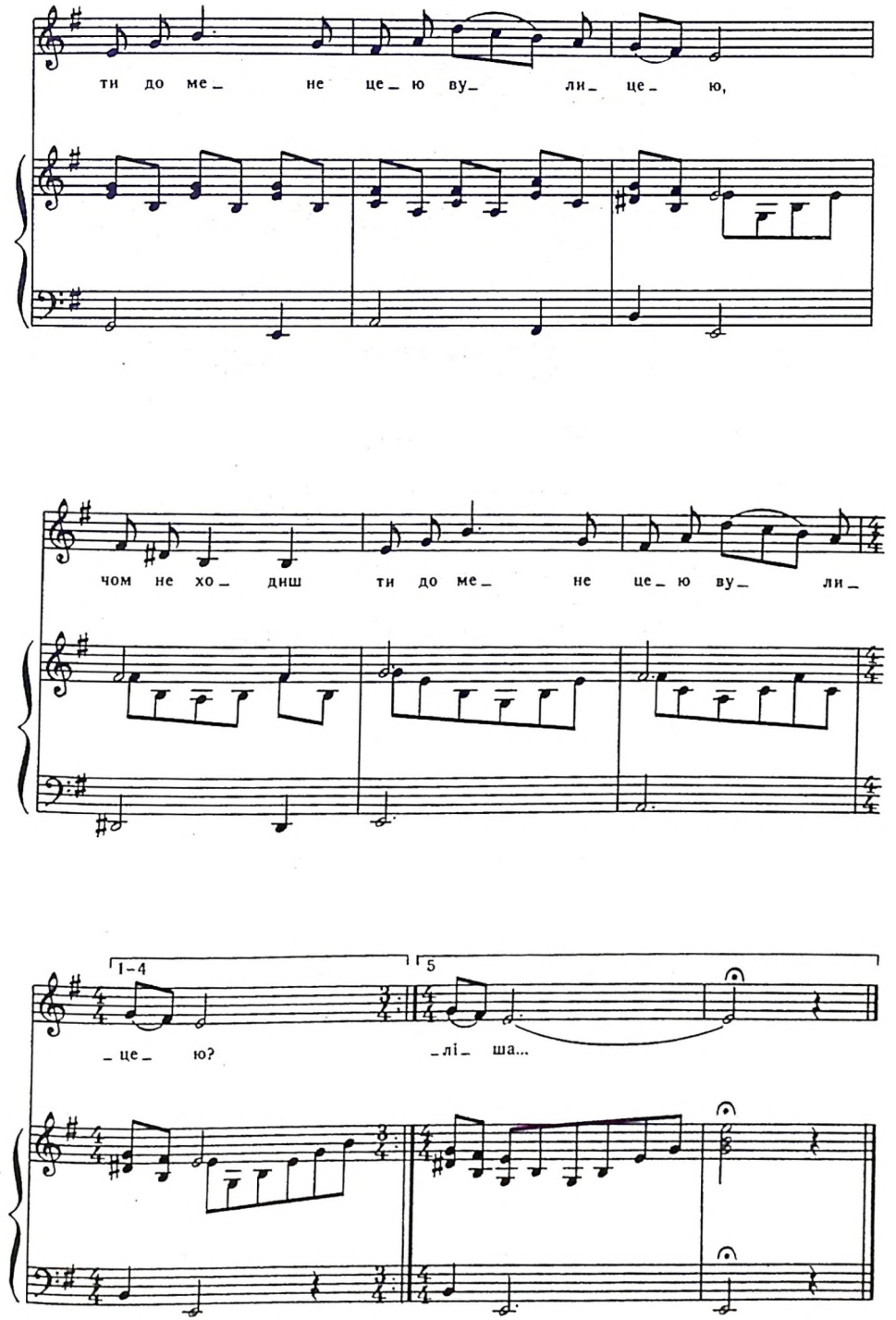
— Ой тихий Дунаю, тиха вода, тиха вода,
Кому я ся в ручки впаду, я, молода?

Ой не дай ня, мати, за п'яницю, за п'яницю,
Бо він проп'є усі гроші й коровицю.

Ой дай мене, мати, за такого, за такого,
Що він мене вірно любить, а я його!

ЧИ ТИ, МИЛИЙ, ПИЛОМ ПРИПАВ

ти до ме_ не це_ ю ву_ ли_ це_ ю,
чом не хо_ дниш ти до ме_ не це_ ю ву_ ли_
1-4
5
_це_ ю?
_лі_ ша...

— Чи ти, милий, пилом припав,
Чи метелицею?
Чом не ходиш ти до мене
Цею вулицею? } *Двічі*

— Ой ходив я, говорив я
Та вже й зарікався,—
Що ти мене осудила,
Я й не сподівався. } *Двічі*

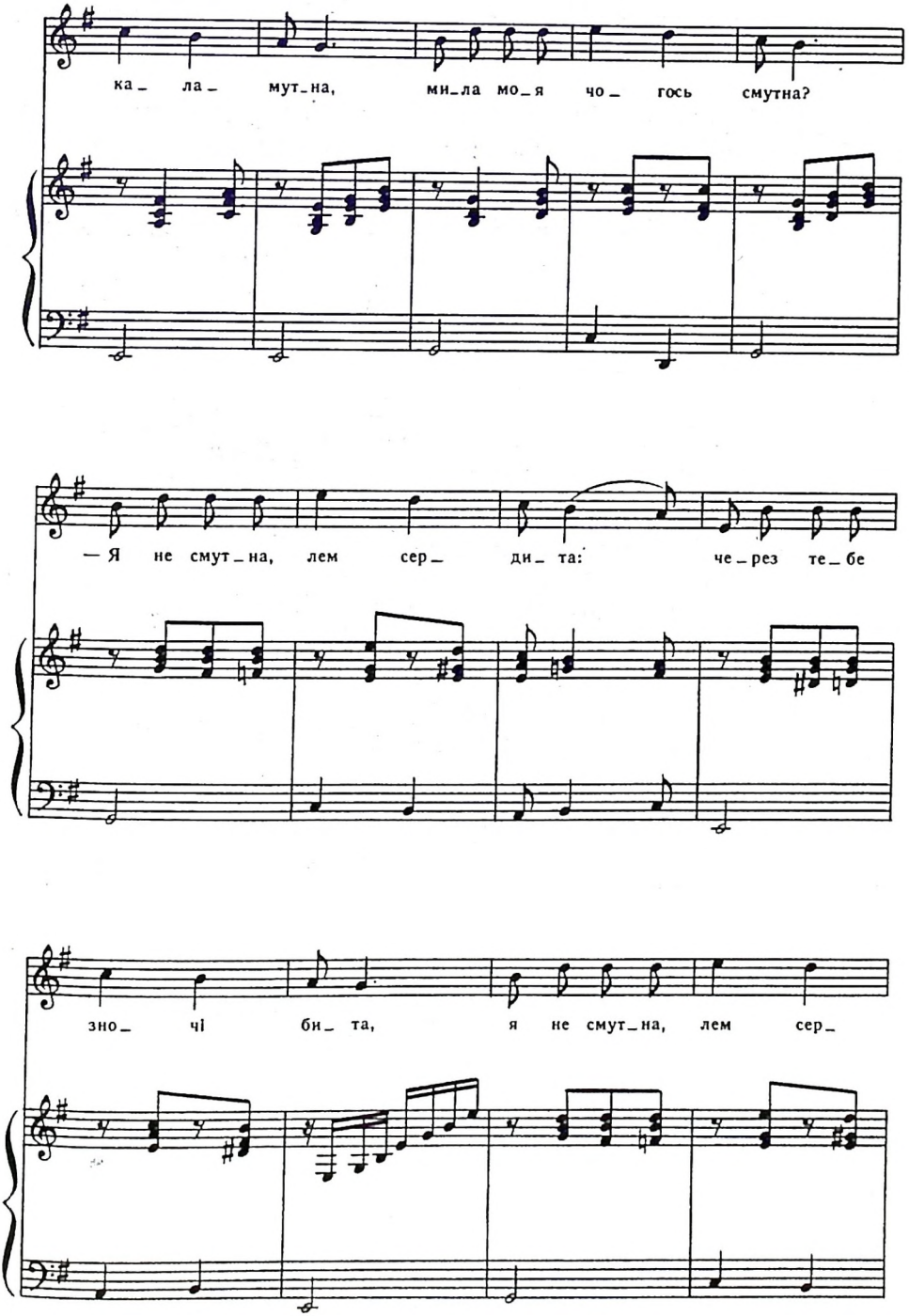
— Не я тебе осудила —
Осудили люди,
Що з нашого коханнячка
Нічого не буде. } *Двічі*

Там зелений барвіночок
Назад похилився...
Там-то милий за милою
Тяжко зажурився. } *Двічі*

Сивий голуб, сизокрилий,—
Голубка сивіша...
Милий батько, мила мати —
Дівчина миліша... } *Двічі*

ТЕЧЕ ВОДА КАЛАМУТНА

ка_ ла_ мут_на, ми_ла мо_я чо_ гось смутна?
— Я не смут_на, лем сер_ ди_ та: че_рез те_бе
зно_ чі би_ та, я не смут_на, лем сер_

Тече вода каламутна,
Мила моя чогось смутна?
— Я не смутна, лем сердита:
Через тебе зночі бита.
} *Двічі*

Била мене мамка зночі
За Йванкові гарні очі,
Ще й казала буде бити,
Щоби Йванка не любити.
} *Двічі*

Мамко моя, зроб ми дащо,
За Іванком дуже тяжко...
Мені мати ворожила,
Взяла тичку та й побила.
} *Двічі*

Мамко моя солоденька,
І ти була молоденька,
Ти ходила так за няньком,
Як я тепер за Іванком.
} *Двічі*

Тобі було легко, мати,
Між своїми вибирати,
Ти вийшла за мого нянька,
Я люблю чужого Йванка.
} *Двічі*

А я Йванка так любую,
Де зійдуся, там цілую.
Ой Іване, серце моє,
Нема таких, як ми двоє.
} *Двічі*

Тече вода коло млина,
Мамко моя, я не винна,
Бо ми такі паровані,
Як горнятка мальовані.
} *Двічі*

ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА

Тече річка невеличка
З вишневого саду...
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.

— Порадь мене, дівчинонько,
Як рідная мати,
А чи мені женитися,
А чи тебе ждати?
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей,
А чи мені женитися,
А чи тебе ждати?

— Ой я тебе, козаченьку,
І раджу й не раджу:
Я з тобою вечір стою
На іншого важу.
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей,
Я з тобою вечір стою,
На іншого важу!

— Бодай тебе, дівчинонько,
З твоєю радою:
Я до тебе з щирим серцем,
А ти з неправдою!
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей,
Я до тебе з щирим серцем,
А ти з неправдою!

Бодай же ти, дівчинонько,
Тоді заміж вийшла,
Як у млині на камені
Пшениченька зійшла.
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей,
Як у млині на камені
Пшениченька зійшла!

— Бодай же ти, козаченьку,
Тоді оженився,
Як у лісі при дорозі
Сухий дуб розвився!
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей,
Як у лісі при дорозі
Сухий дуб розвився!

Ой у млині на камені
Пшениченька зійшла...
Ще молода дівчинонька,
А вже заміж вийшла.
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей,
Ще молода дівчинонька,
А вже заміж вийшла.

Ой у лісі при дорозі
Сухий дуб розвився...
Козак старий, літа пройшли,
А ще не женився.
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей,
Козак старий, літа пройшли,
А ще не женився.

ТЕРЕН ЦВІТЕ

Помірно
f
mf
Те_ рен цві_ те, те_ рен цві_ те, лис_ тя о_ па_
mf
_да_ є, хто в лю_бо_ ві не зна_еть_ ся,

Терен цвіте, терен цвіте,
Листя опадає,
Хто в любові не знається,
Той горя не знає. } *Двічі*

А я, молоденька,
Вже горя зазнала,
Вечероньки недоїла,
Нічки недоспала. } *Двічі*

Візьму кріселечко,
Сяду край віконця;
Іще очі не дрімали,
А вже сходить сонце. } *Двічі*

Хоч дрімайте, не дрімайте,
Не будете спати:
Десь поїхав мій миленький
Іншої шукати. } *Двічі*

Очі мої, очі,
Що ви наробили?
Кого люди обминали,
Того полюбили. } *Двічі*

УРВАЛАСЯ СТРУНВА

Урвалася струнва,
Що так тонко гула,
Урвалася тота струнва,
Що так тонко гула. } *Двічі*

Удалася дівка,
Що так файна була,
Удалася тота дівка,
Що так файна була. } *Двічі*

Гей, вдарю я в дуба,
А з дуба — водиця.
Котра дівка була моя,—
Тепер молодиця. } *Двічі*

Погадат єн мила,
Як ми ся любили,
Коли сми ся 'дним яблучком
Надвоє ділили. } *Двічі*

Ой любімся, мила,
Любімся, любімся,
Хоч би гора в гору була,
Ми не одійдімся. } *Двічі*

В КІНЦІ ГРЕБЛІ ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

В кінці греблі шумлять верби,
Що я насадила...
Нема того козаченька,
Що я полюбила. } *Двічі*

Ой немає козаченька,—
Поїхав за Десну,
Рости, рости, дівчинонько,
На другую весну! } *Двічі*

Росла, росла дівчинонька,
Та й на порі стала;
Ждала, ждала козаченька
Та й плакати стала. } *Двічі*

Ой не плачте, карі очі,
Така ваша доля:
Полюбила козаченька,
При місяці стоя! } *Двічі*

Зелененькі огірочки,
Жовтенькі цвіточки...
Нема мого миленького,
Плачуть карі очки! } *Двічі*

БОДАЙ СЯ КОГУТ ЗНУДИВ

Бодай ся когут знудив,
Що мене рано збудив:
Малая нічка, мала,
Іще-м ся не виспала.

Послала мене мати
Зелене жито жати;
А я жито не жала —
В борозенці лежала.

Пустила мене мати
До хлопців погуляти:
— Погуляй собі, доню,
Я ж тобі не бороню.

А я собі гуляю,
Як рибка по Дунаю;
Як рибка з окунцями,—
Я молода з хлопцями.

ЧОМ, ЧОМ НЕ ПРИЙШОВ

Чом, чом не прийшов,
Як ще місяць не зійшов?
Тоді ж тебе принесло,
Як сонечко ізійшло.

Прийди, милий, прехороший,
Скинь чоботи, прийди босий,
Щоб підківки не бряжчали,
Щоб собаки не гарчали!

Чом, чом не прийшов,
Як я говорила,—
А у мене цілу нічку
Свічечка горіла.

ТА ТУМАН ЯРОМ КОТИТЬСЯ

Та туман яром котиться,
Гулять хлопцям хочеться.
Ой горе, горе не біда,
Гулять хлопцям хочеться. } *Двічі*

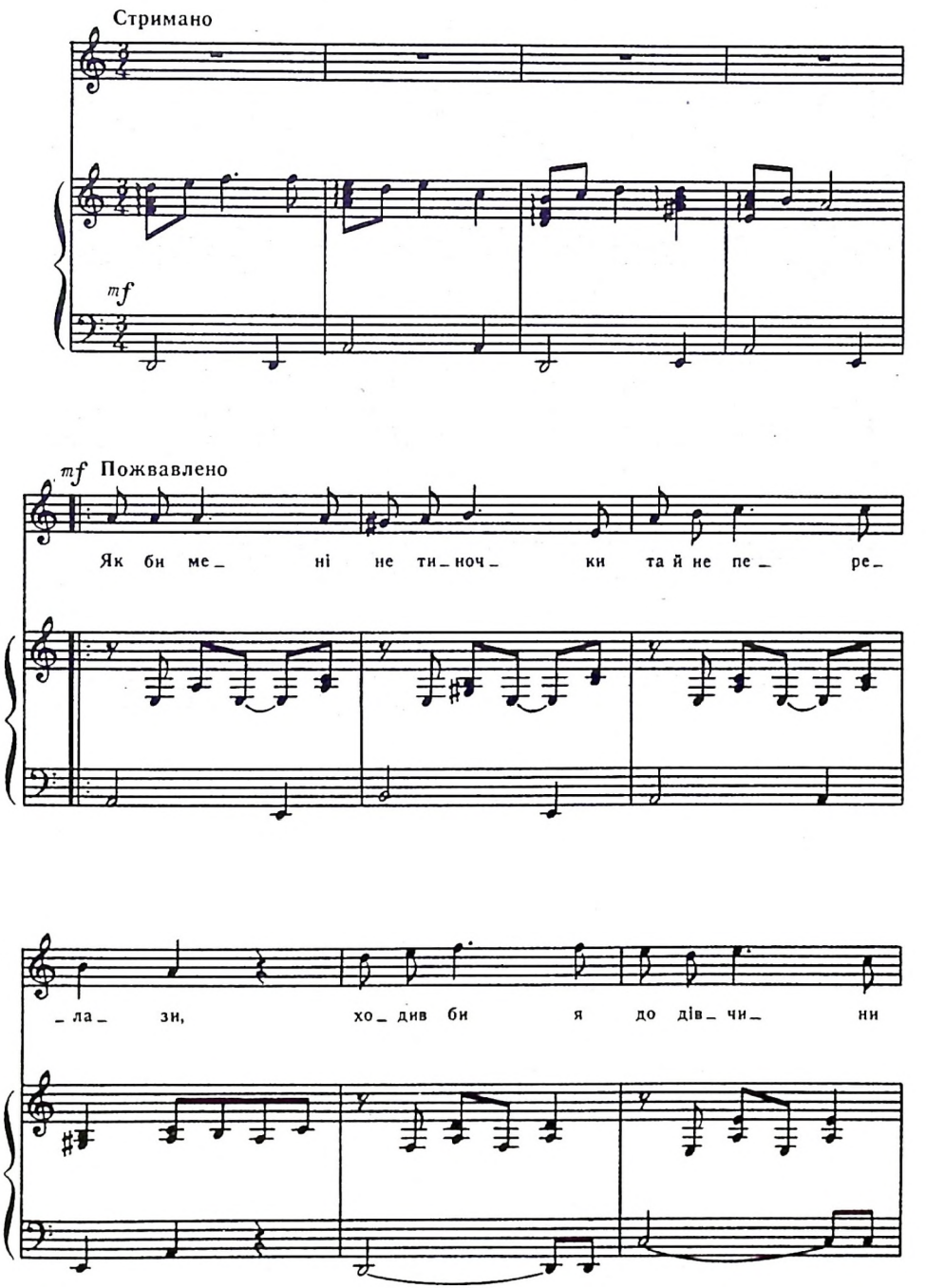
Та гуляй, хлопче молодий,
Поки не зазнав біди.
Ой горе, горе не біда,
Гулять хлопцям хочеться. } *Двічі*

Дівка плаче, ридає,
Вона волі не має.
Ой горе, горе не біда,
Гулять хлопцям хочеться. } *Двічі*

В саду вишенька цвіте,
Козак до дівчини йде.
Ой горе, горе не біда,
Гулять хлопцям хочеться. } *Двічі*

В саду вишня зацвіла,
Дівка хлопця пойняла.
Ой горе, горе не біда,
Гулять хлопцям хочеться. } *Двічі*

ЯКБИ МЕНІ НЕ ТИНОЧКИ

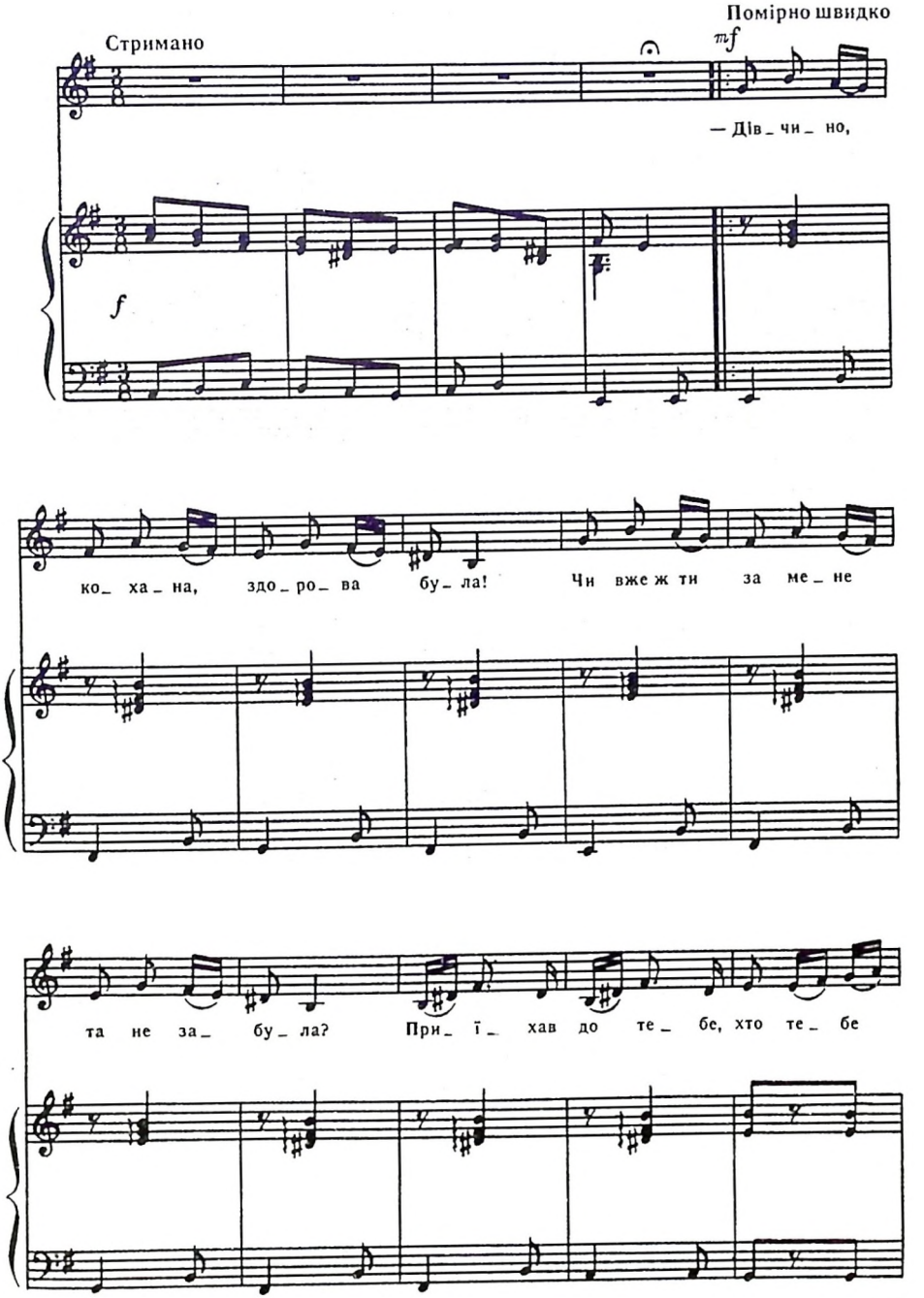

Якби мені не тиночки
Та й не перелази,
Ходив би я до дівчини
По чотири рази. } *Двічі*

Якби мені не тиночки
Та й не перетинки,
Ходив би я до дівчини
Та й щовечоринки. } *Двічі*

Галю, серце, рибко моя,
Що мені казати,
Хотів би я тебе одну
Цілий вік кохати. } *Двічі*

ДІВЧИНО КОХАНА, ЗДОРОВА БУЛА

— Дівчино кохана, здорова була!
Чи вже ж ти за мене та не забула?
Приїхав до тебе, хто тебе знає,
Чи твоє серденько мене кохає?

— Козаче коханий, чого питаєш,
Хіба ж ти та мене іще не знаєш?
Скоріше, козаче, в могилі буду,
Ніж тебе, серденько, та позабуду!

— Спасибі, дівчино, за добре слово,
А може, ти любиш кого другого?
Коли правдива мовонька твоя,
Ти будеш, серденько, навіки моя.

— Ти добре то знаєш, що я сирота,
Не маю я срібла, не маю злота.
Опріч любові, що к тобі маю,
Я всім убога, того не таю.

— Не треба мені злота, я сам придбаю,
А треба дівчини, що я кохаю.
Ходім повінчаймось, зв'яжемо руки,
Нехай в нас не буде на серці муки.

ОЙ ЛЕТІЛА ГОРЛИЦЯ ЧЕРЕЗ САД

Ой летіла горлиця через сад,
Через сад, гей!
Розпустила пір'ячко на весь сад,
Гей, на весь сад!

Ой хто ж теє пір'ячко ізбере,
Ізбере, гей,
Отой мене, молодую, забере,
Гей, забере!

На курочці пір'ячко в один ряд,
В один ряд, гей!
Любімося, серденько, в один лад,
Гей, в один лад!

ОЙ ЗВІДСИ ГОРА

ой звід_ ти— дру_ га.
Ме_ жи ти_ ми го_ ронь_ ка_ ми—
яс_ на_ я зо_ ря.

Ой звідси гора,
Ой звідти — друга.
Межи тими гороньками
Ясная зоря.

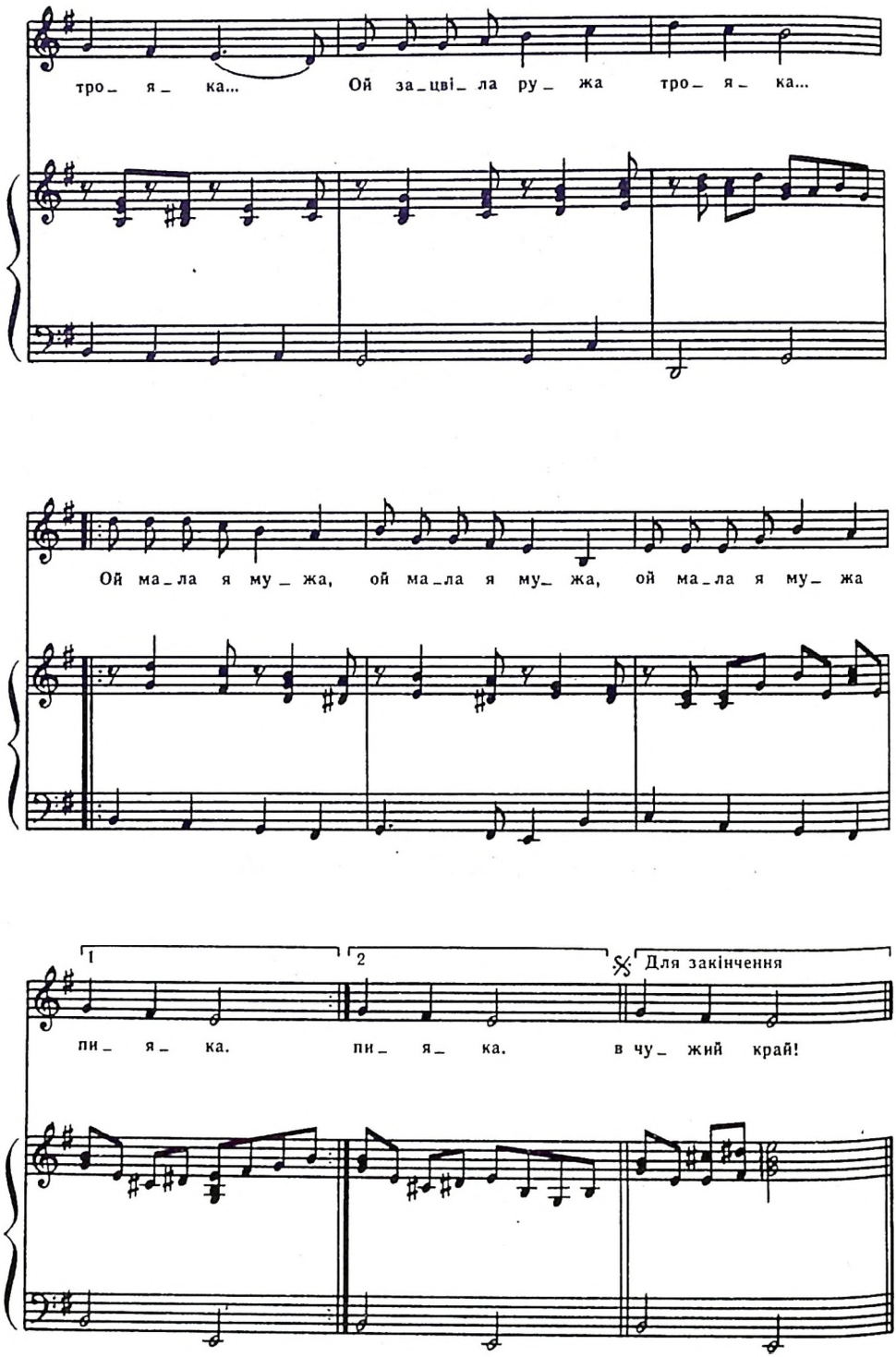
Я собі гадав,
Що зоря зійшла,
А то моя дівчинонька
По воду пішла.

— Дівчино моя,
Напій ми коня!
— Не напою, бо ся бою,
Бо ще-м не твоя!

Як буду твоя,
Напою ти — два,
З студеної криниченьки,
З нового відра!

ОЙ ЗАЦВІЛА РУЖА ТРОЯКА

тро_ я_ ка... Ой за_цві_ла ру_ жа тро_ я_ ка...
Ой ма_ла я му_ жа, ой ма_ла я му_ жа, ой ма_ла я му_ жа
1
2
Для закінчення
пи_ я_ ка. пи_ я_ ка. в чу_ жий край!

Ой зацвіла ружа трояка... *(2)*
Ой мала я мужа, *(2)*
Ой мала я мужа пияка.

Він ніщо не робить, тільки п'є, *(2)*
А додому прийде, *(2)*
А додому прийде — мене б'є.

— Не бий мене, мужу, не лякай, *(2)*
Візьми моїх діток, діточок маленьких,
А я піду в найми в чужий край!

І ШУМИТЬ, І ГУДЕ

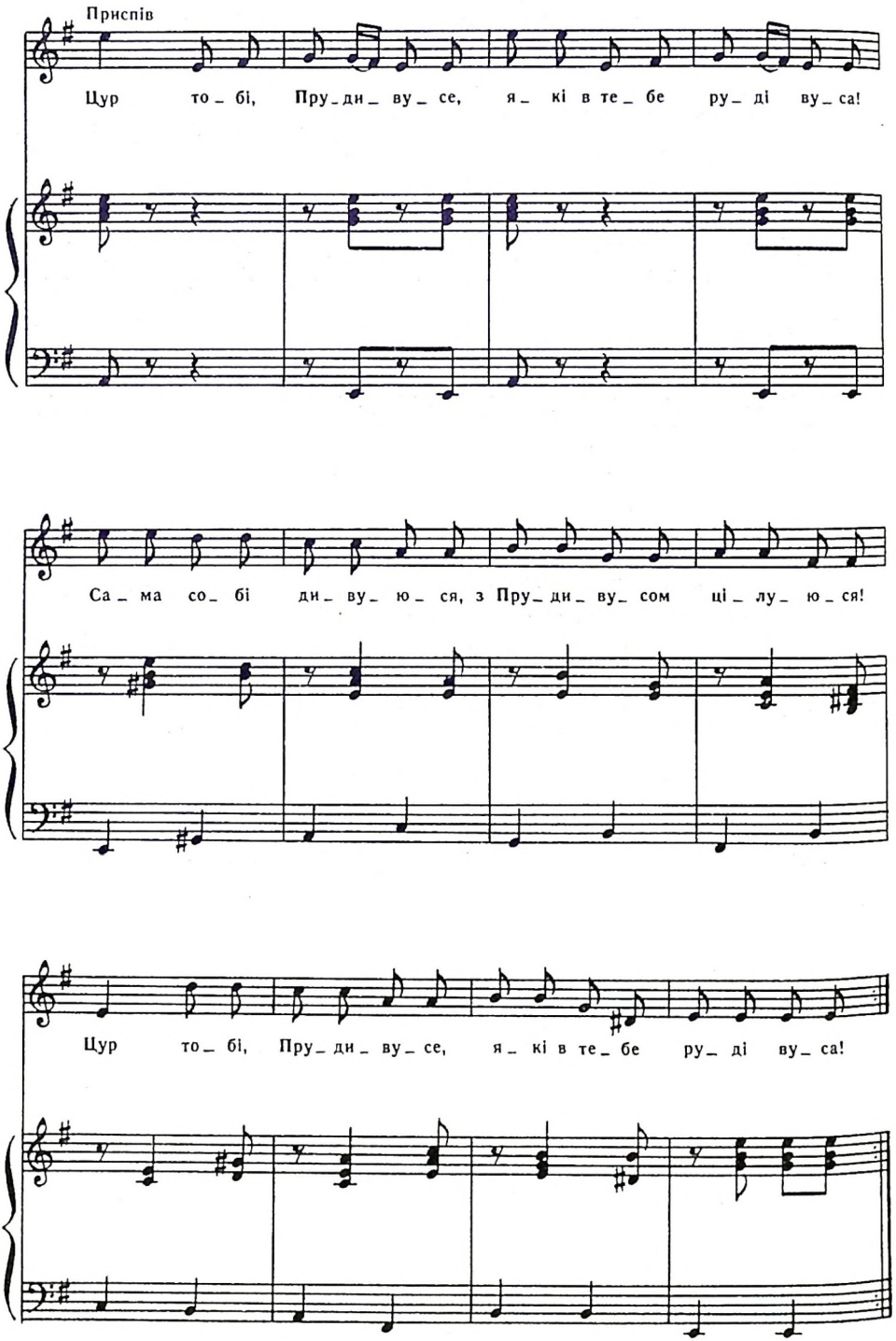
І шумить, і гуде,
Дрібний дощик іде.
Ой хто ж мене, молодую,
Та й додому проведе? } *Двічі*

Обізвався козак
На солодкім меду:
— Гуляй, гуляй; дівчинонько,
Я й додому одведу. } *Двічі*

— Не веди ж ти мене,
Не прошу я тебе,
Бо лихого мужа маю,
Буде бити мене. } *Двічі*

ЯК ПОЇХАВ МІЙ МИЛЕНЬКИЙ

Приспів
Цур то_ бі, Пру_ди_ ву_ се, я_ кі в те_ бе ру_ ді ву_ са!
Са_ ма со_ бі ди_ ву_ ю_ ся, з Пру_ди_ ву_ сом ці_ лу_ ю_ ся!
Цур то_ бі, Пру_ди_ ву_ се, я_ кі в те_ бе ру_ ді ву_ са!

Як поїхав мій миленький
До млина, до млина,
А я собі Прудивуса
Прийняла, прийняла.

Приспів:

Цур тобі, Прудивусе,
Які в тебе руді вуса!
Сама собі дивуюся,
З Прудивусом цілуюся!
Цур тобі, Прудивусе,
Які в тебе руді вуса!

Як приїхав мій миленький
Уночі, уночі,
А я собі сама лежу
На печі, на печі.

Приспів.

А хто тобі, мій миленький,
Ісказав, ісказав,
Що у мене той Прудивус
Ночував, ночував?

Приспів.

ПІШЛА МАТИ НА СЕЛО

f Швиденько
го_ ду_ ва_ ти.
Гоп, мо_ ї гре_ ча_ ни_ ки,
Гоп, мо_ ї гре_ ча_ ни_ ки,
f
гоп, мо_ ї ми_ лі, чо_ гось мо_ ї
гоп, мо_ ї ми_ лі, чо_ гось мо_ ї
1
2
гре_ ча_ ни_ ки на ско_ ри_ ні сі_ ли.
гре_ ча_ ни_ ки на ско_ ри_ ні сі_ ли.

Пішла мати на село грецькой муки добувати,
Гречаники учиняти, своїх діток годувати.

Приспів:

Гоп, мої гречаники, гоп, мої милі,
Чогось мої гречаники на скорині сіли. } *Двічі*

Наша мати-голубочка сіє муку з полубочка,
Якби батько був здоров, він би муки намолов.

Приспів.

З помийниці воду брала, гречаники учиняла,
Гречаники учиняла, пеленою укривала.

Приспів.

Молов батько не віявши, пекла мати не сіявши,
Наїжджали паничі — гречаники у печі.

Приспів.

— Ой гоп не помалу, як пошила штани з валу,
І пошила, і наділа; кажуть люди, що до діла.

Приспів.

Іди, старий, до криниці, іди за водою,
А я зварю обідати удвох із кумою.

Приспів.

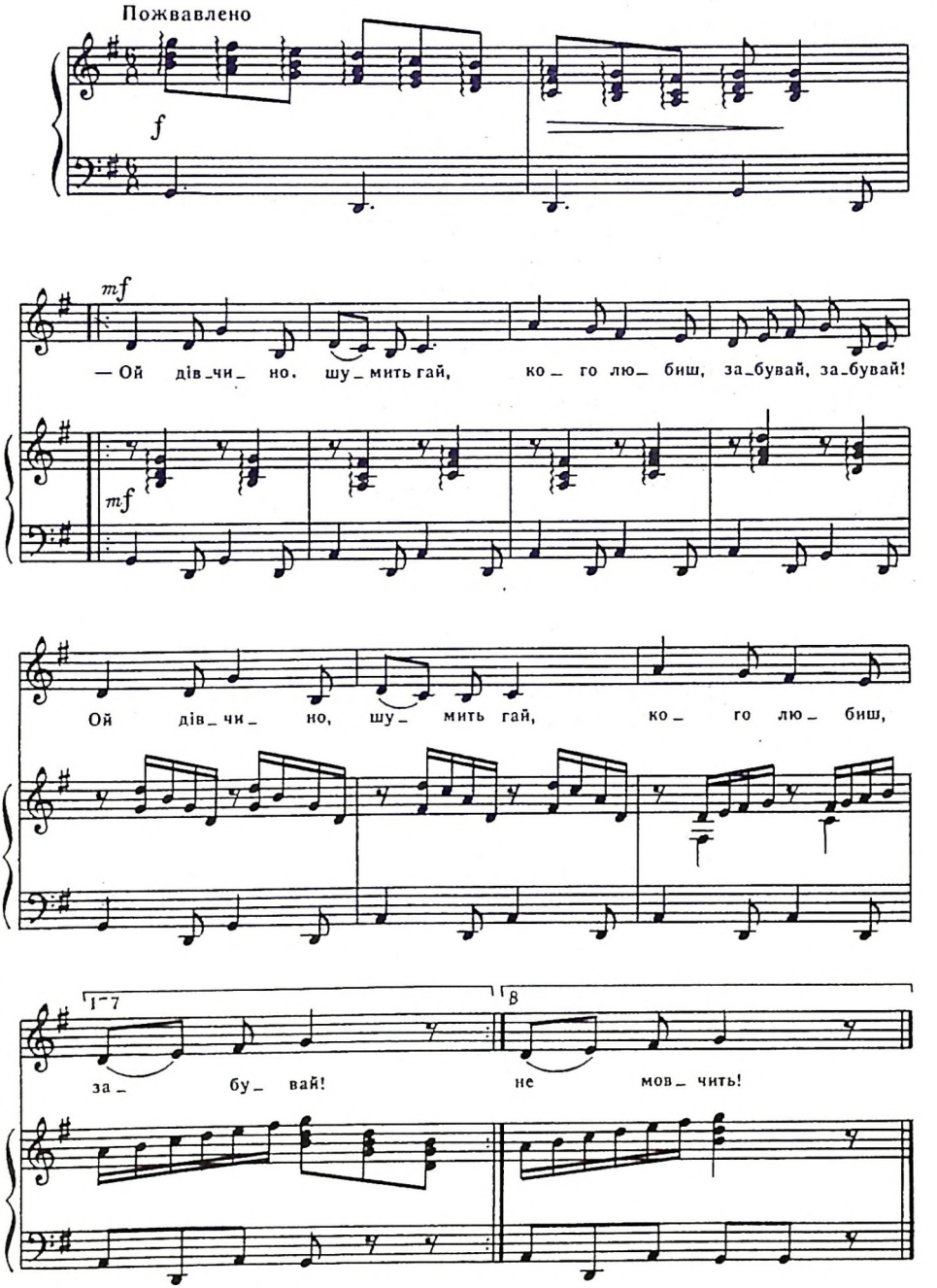
Зараз кашу без пшона, без солі варили,
І без хліба татусенька їсти посадили.

Приспів.

Сидить тато в кінці стола, опустивши вуха:
Усякому так буває, а хто жінок слуха.

Приспів.

ОЙ ДІВЧИНО, ШУМИТЬ ГАЙ

— Ой дівчино, шумить гай.
Кого любиш, забувай, забувай!
Ой дівчино, шумить гай,
Кого любиш, забувай!

— Нехай шумить ще й гуде,
Кого люблю,— мій буде, мій буде,
Нехай шумить ще й гуде,
Кого люблю,— мій буде!

— Ой дівчино, серце моє,
Чи ти підеш за мене, за мене,
Ой дівчино, серце моє,
Чи підеш ти за мене?

— Не піду я за тебе,
Нема хати у тебе, у тебе,
Не піду я за тебе,
Нема хати у тебе!

— Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую, збудую,
Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую.

— Постав хату з лободи,
А в чужую не веди, не веди,
Постав хату з лободи,
А в чужую не веди.

Чужа хата такая,
Як свекруха лихая, лихая,
Чужа хата такая,
Як свекруха лихая.

Хоч не лає, так бурчить,
А все ж вона не мовчить, не мовчить,
Хоч не лає, так бурчить,
А все ж вона не мовчить!

ОЙ ПІД ВИШНЕЮ, ПІД ЧЕРЕШНЕЮ

Ой під вишнею, під черешнею
Стояв старий з молодою, як із ягодою! *(2)*

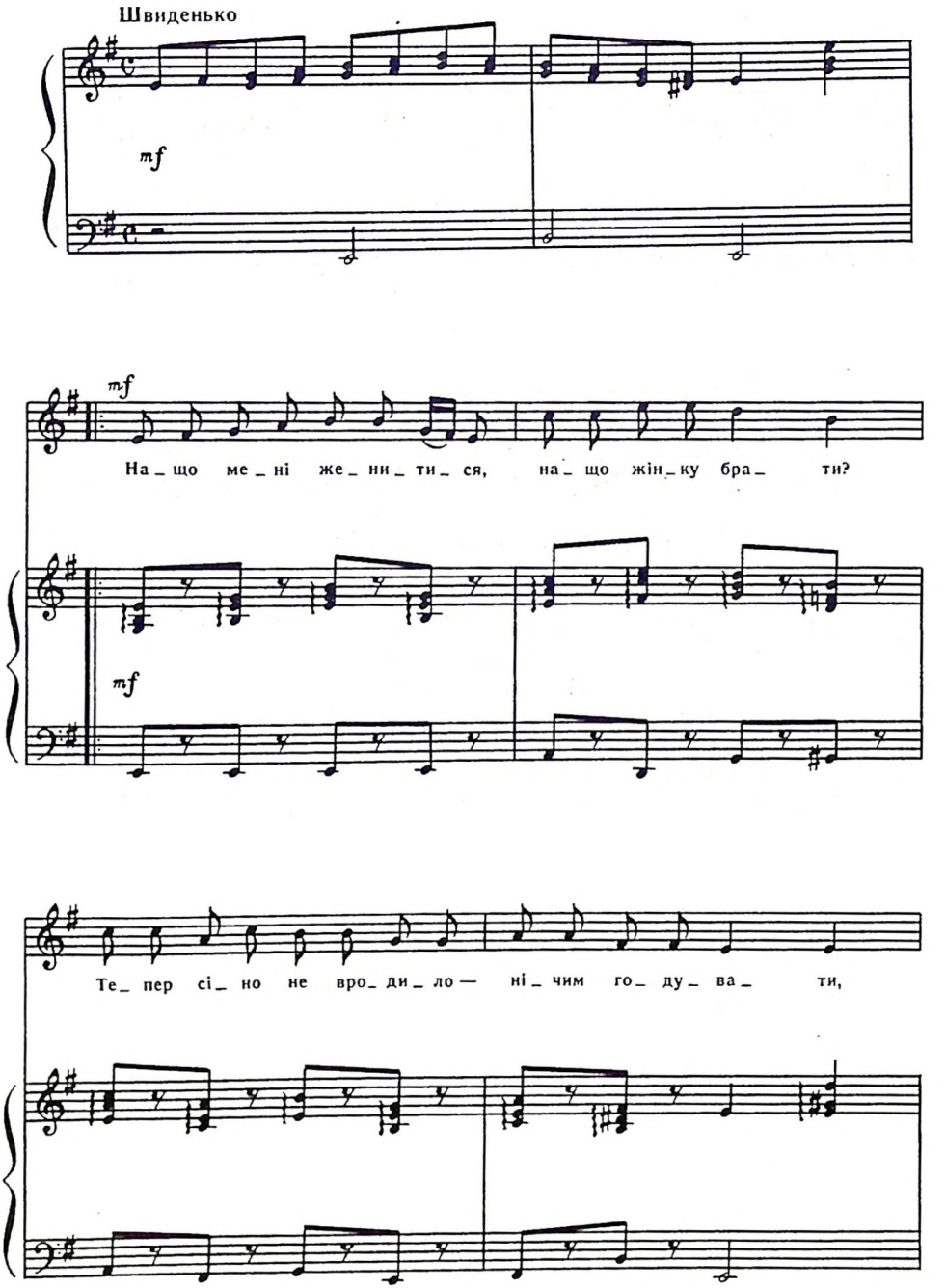
І просилася, і молилася:
— Пусти мене, старий діду, на вулицю погулять: *(2)*

— Ой я сам не піду і тебе не пущу,
Бо ти мене, старенького, та й покинеш на біду! *(2)*

Куплю тобі хатку і ще сіножатку,
І ставок, і млинок, і вишневенький садок! *(2)*

— Ой не хочу хатки, і не сіножатки,
Ні ставка, ні млинка, ні вишневого садка! *(2)*

НАЩО МЕНІ ЖЕНИТИСЯ

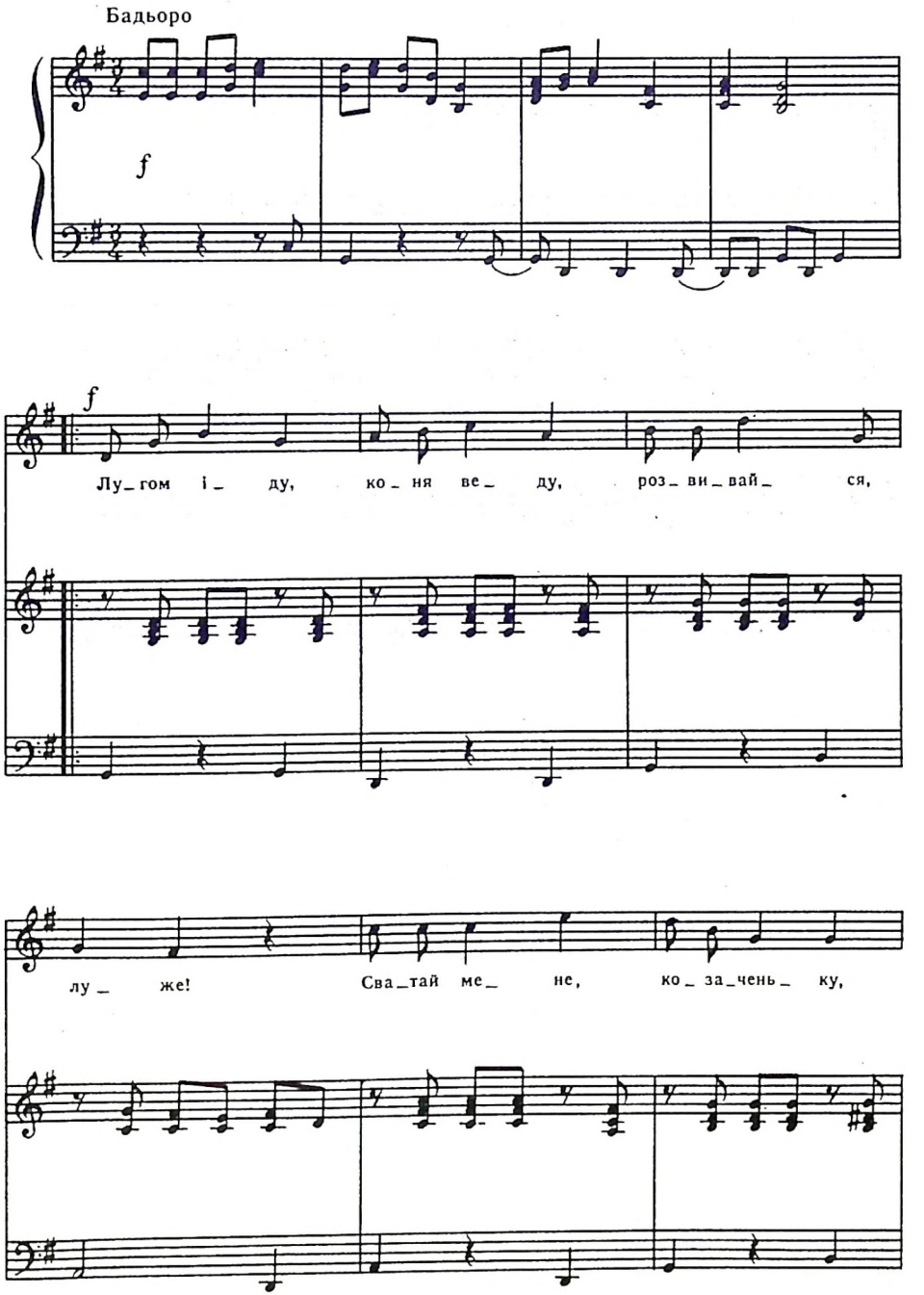

Нащо мені женитися,
Нащо жінку брати?
Тепер сіно не вродило —
Нічим годувати. } *Двічі*

А гречаної полови
Та й не буде їсти,
А яшная з остюками —
Буде в зуби лізти. } *Двічі*

Та й жартують вже дівчата,
Що я не женюся,—
Нехай вони, дурні, знають,
Що я з них сміюся! } *Двічі*

ЛУГОМ ІДУ, КОНЯ ВЕДУ

Лугом іду, коня веду,
Розвивайся, луже!
Сватай мене, козаченьку,
Люблю тебе дуже! } *Двічі*

Ой хоч сватай, хоч не сватай,
Хоч так присилайся,
Щоб та слава не пропала,
Що ти залицявся! } *Двічі*

— Ой коли б ти, дівчинонько,
Трошки багатенька,
Взяв би тебе за рученьку,
Повів до батенька! } *Двічі*

— Ой коли б я, козаченьку,
Була багатенька,
Наплювала б я на тебе
Й на твого батенька! } *Двічі*

Ой коли б я, козаченьку,
Та й забагатіла,
То я б тебе, ледачого,
Й за харч не схотіла! } *Двічі*

— Ой коли б ти, дівчинонько,
Тоді заміж вийшла,
Як при битій доріженці
Яра рута зійшла! } *Двічі*

— Ой коли б ти, козаченьку,
Тоді оженився,
Як у млині на камені
Кукіль уродився! } *Двічі*

Не журися, дівчинонько,
Рута зелененька:
Цей покинув, другий буде,—
Ще ж ти молоденька! } *Двічі*

Цей покинув, другий буде,
Другий буде кращий,
А цей буде у болоті
Над чортами старший! } *Двічі*

Край битої доріженьки
Яра рута зійшла...
Молодая дівчинонька
Та вже й заміж вийшла. } *Двічі*

А у млині на камені
Кукіль не зіходить...
Козак старий, як собака,
По вулицях ходить. } *Двічі*

Ой у млині на камені
Кукіль не вродився...
Старий козак, як собака,
Й досі не женився! } *Двічі*

МАВ Я РАЗ ДІВЧИНОНЬКУ ЧЕПУРНЕНЬКУ

Мав я раз дівчиноньку чепурненьку,
Любу щебетушечку рум'яненьку.
Гей, гей, га, у-ха-ха,
Дівчино-рибчино молода. *(2)*

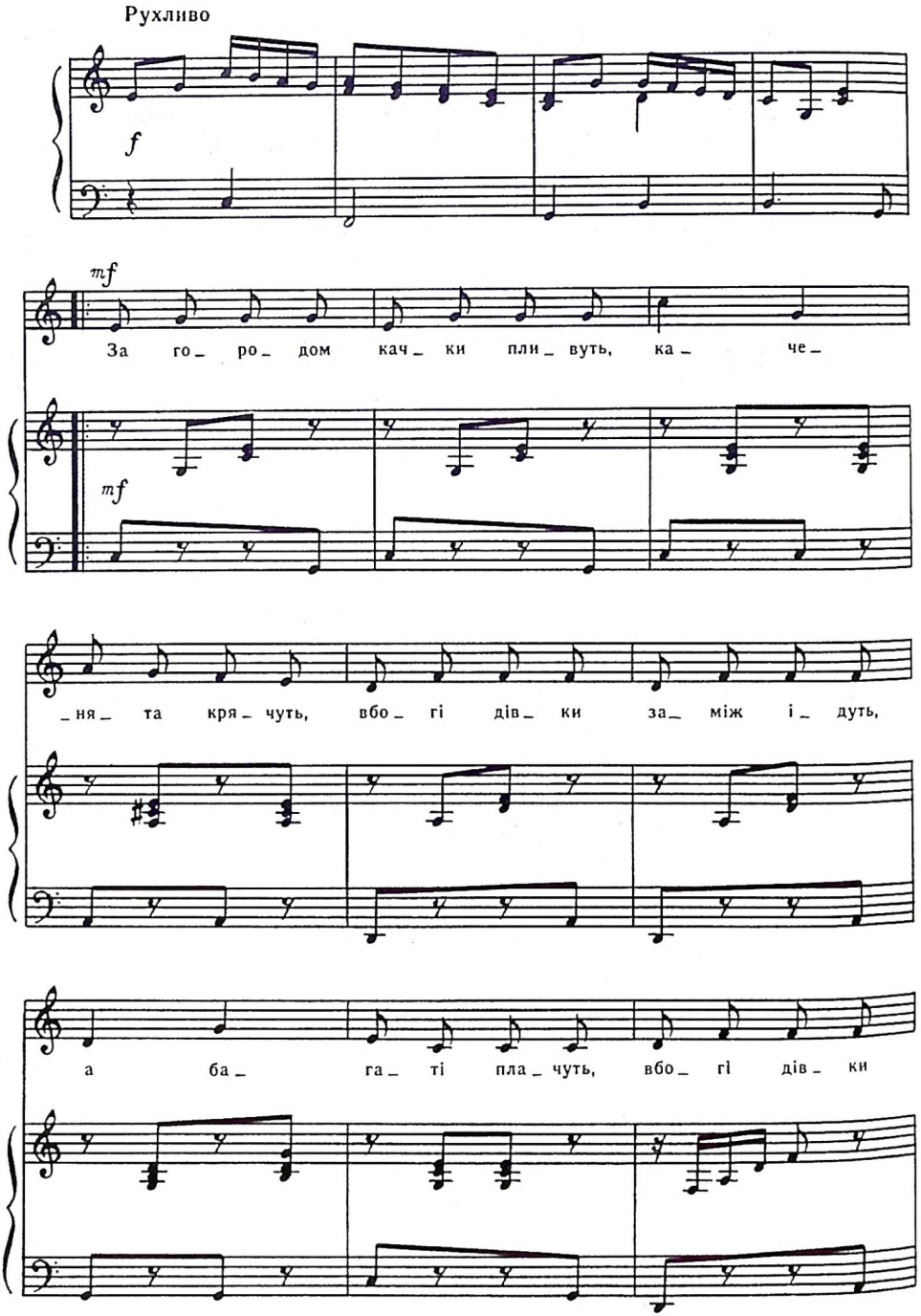
Посилав я старости у неділю,
Думав — погуляємо на весіллі.
Гей, гей, га, у-ха-ха,
Дівчино-рибчино молода. *(2)*

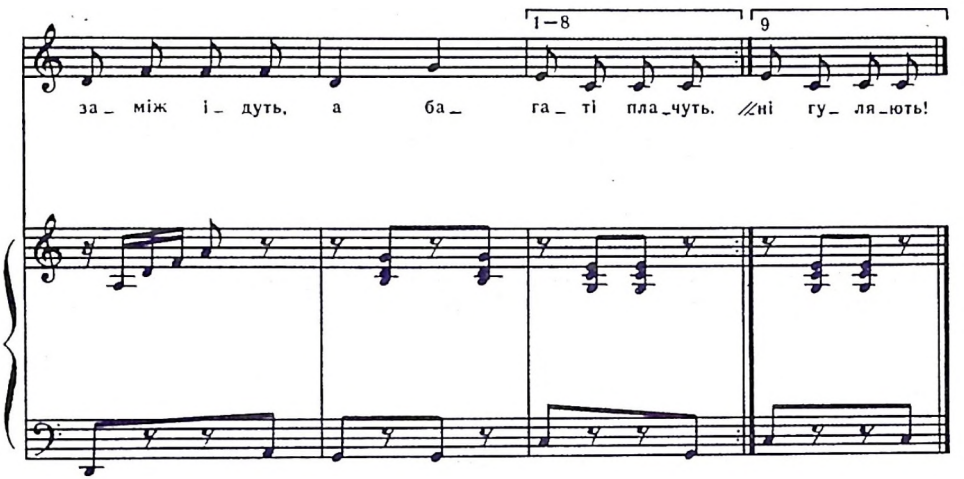
Мали повернутися з рушниками,
Але повернулися з гарбузами.
Гей, гей, га, у-ха-ха,
Дівчино-рибчино молода. *(2)*

Всьому супротивився батько рідний,
Бо вона багатая, а я бідний.
Гей, гей, га, у-ха-ха,
Дівчино-рибчино молода. *(2)*

Думав я втопитися з тої злості,
Та вода холодная — ломить кості.
Гей, гей, га, у-ха-ха,
Дівчино-рибчино молода. *(2)*

ЗА ГОРОДОМ КАЧКИ ПЛИВУТЬ

За городом качки пливуть, каченята крячуть,
Вбогі дівки заміж ідуть, а багаті плачуть. *(2)*

Вбоги дівки заміж ідуть з чорними бровами,
А багаті дівки сидять з кіньми та волами. *(2)*

— Чи чула ти, дівчинонько, як я тебе кликав,
Через твоє подвір'ячко сивим конем їхав? *(2)*

— Ой хоч чула, хоч не чула, не обзивалася:
Темна нічка-петрівочка, вийти боялася! *(2)*

— Ой не бійся, дівчинонько, не бійся нічого,
Бо я хлопець та молодий не зрадив нікого! *(2)*

— Ой не хоче твоя мати мене, бідну, знати,
Хоче собі багатую невістку шукати! *(2)*

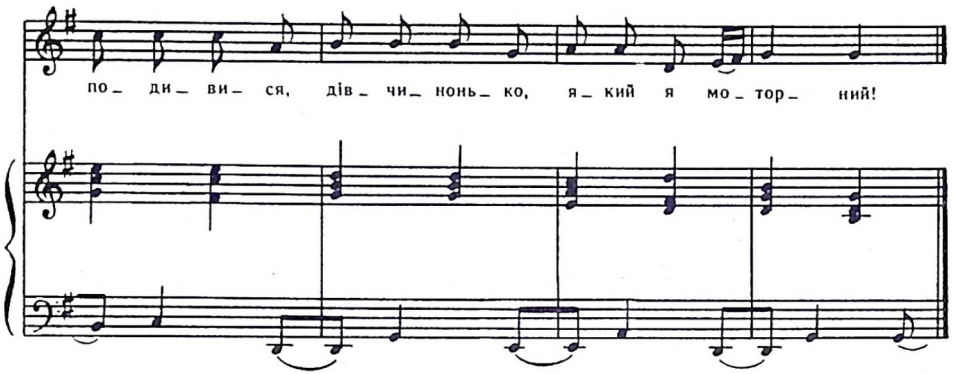
— Нащо мені на подвір'ї воли та корови,
Як не буде в моїй хаті любої розмови! *(2)*

Ой десь гуде, ой десь грає, скрипка витинає:
Оце вдова своїй доні весілля справляє. *(2)*

Нехай знають, нехай знають, де музики грають,
Нехай знають, нехай знають, як бідні гуляють! *(2)*

ПО ДОРОЗІ ЖУК, ЖУК

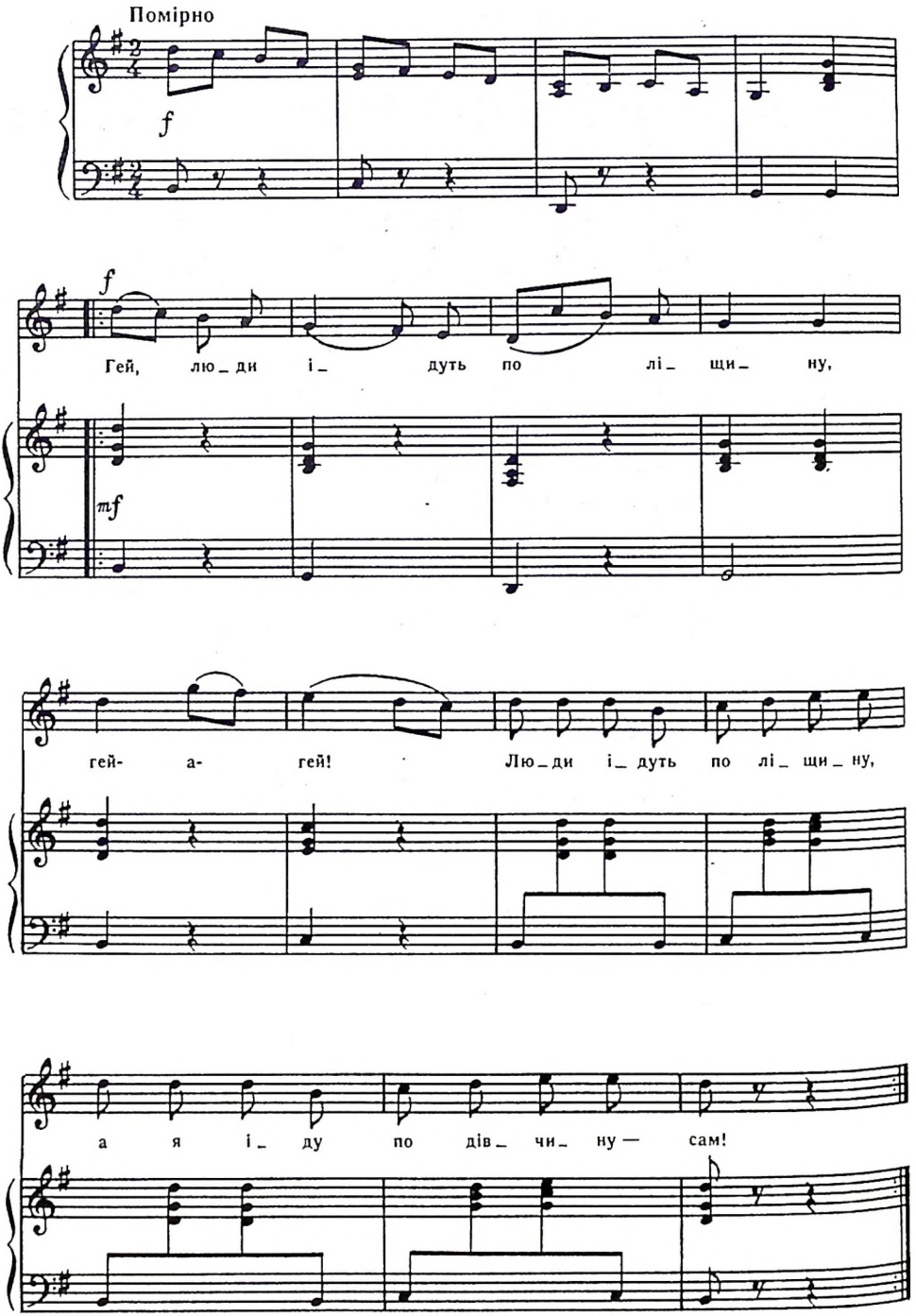
— По дорозі жук, жук,
По дорозі чорний,
Подивися, дівчинонько,
Який я моторний! } *Двічі*

Який я моторний,
І у кого вдався;
Хіба ж даси купу грошей,
Щоб поженихався. } *Двічі*

— По дорозі галка,
По дорозі чорна,
Подивися, козаченьку,
Яка я моторна! } *Двічі*

Яка я моторна,
Гнучка, чорнобрива,
Як побачиш,— аж заплачеш,
Бо ще й вередлива. } *Двічі*

ГЕЙ, ЛЮДИ ІДУТЬ ПО ЛІЩИНУ

Гей, люди ідуть по ліщину, гей-а-гей!
Люди ідуть по ліщину,
А я іду по дівчину — сам!

Ей, люди ідуть з ліщиною, гей-а-гей!
Люди ідуть з ліщиною,
А я іду з дівчиною — вдвох!

Ей, питається батько сина, гей-а-гей!
Питається батько сина:
— Скільки стоїть ця дівчина — в нас?

— Ой тобі, тату, не питати, гей-а-гей!
Тобі, тату, не питати,
Скільки стоїть, треба дати — нам!

Ей, скільки стоїть, треба дати, гей-а-гей!
Скільки стоїть, треба дати,
Нехай варить вечеряти — нам!

Ей, наварила каші з бобом, гей-а-гей!
Наварила каші з бобом,
Поставила перед лобом — їж!

Ей, наварила каші з просом, гей-а-гей!
Наварила каші з просом,
Поставила перед носом — їж!

ОЙ ВАЖУ Я, ВАЖУ

Ой важу я, важу
На ту дівчину вражу,
Мене мати не пускає,—
Я в віконечко лажу.

Не ходи через лід,
Бо увалишся,
Ой люби, козаченьку,
Коли важишся.

Через греблю стежечка,
Нема мого сердечка,
Кличу, кличу — не чує,
Нехай здоров ночує.

Через греблю стежечка,
Нема мого сердечка,
Кличу, кличу — да й не йде,
Нехай же він пропаде!

ОЙ НЕ ХОДИ, ГРИЦЮ

6. 9—3128. «Укр. нар. пісні»

Ой не ходи, Грицю, та й на вечорниці,
Бо на вечорницях — дівки-чарівниці.
Котрая дівчина чорні брови має,
То тая дівчина усі чари знає. } *Двічі*

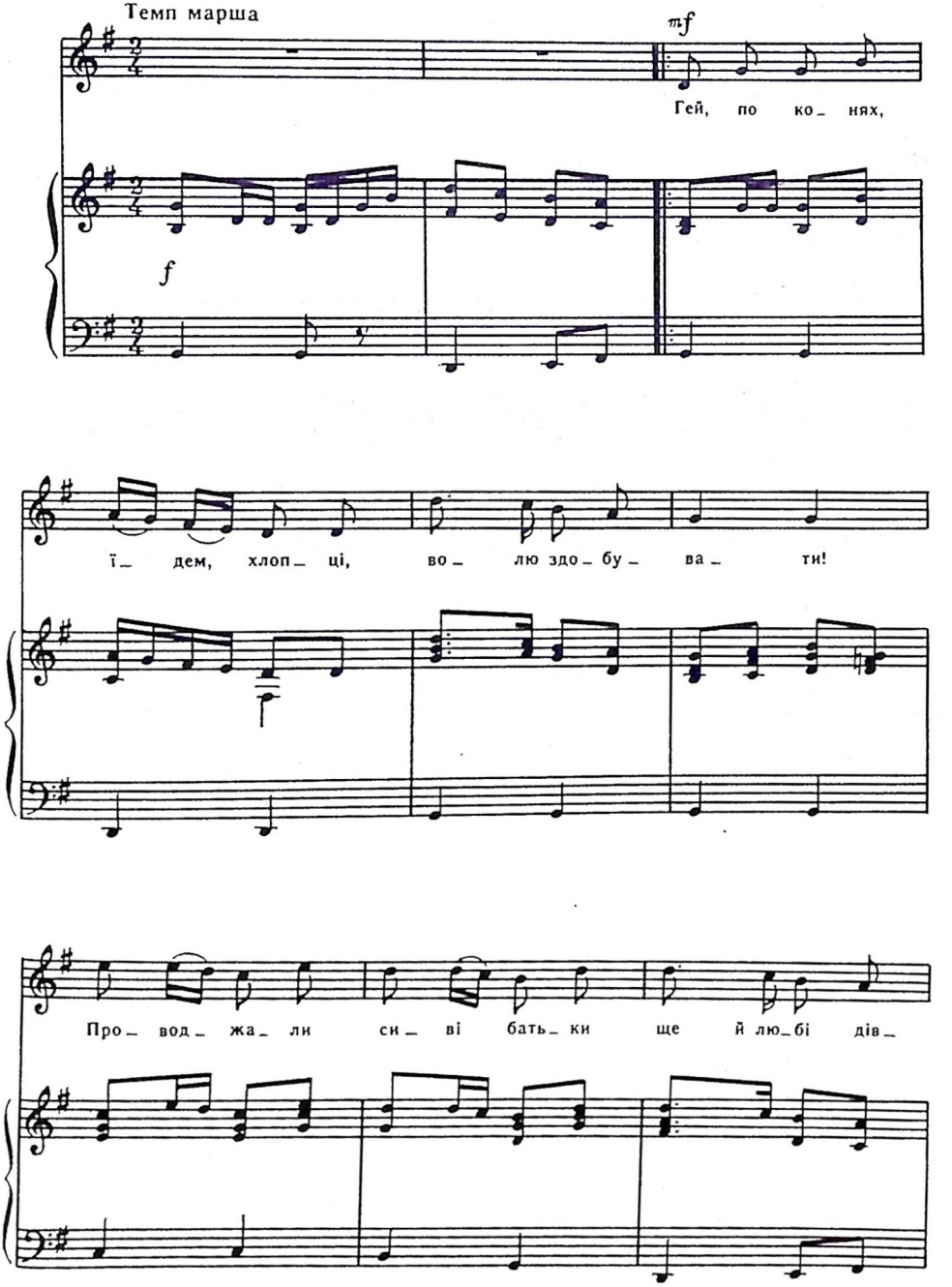
У неділю рано зілля копала,
А у понеділок переполоскала,
А у вівторок зілля варила,
А в середу рано Гриця отруїла. } *Двічі*

Прийшов четвер — та вже Гриць умер,
Прийшла п'ятниця — поховали Гриця.
А в суботу рано мати дочку била:
— Нащо ти, дочко, Гриця отруїла? } *Двічі*

— Ой мати-мати, жаль ваги не має,
Нехай же Гриць разом та двох не кохає!
Нехай він не буде ні їй, ні мені,
Нехай достанеться він сирій землі! } *Двічі*

Оце тобі, Грицю, я так ізробила,
Що через тебе мати мене била!
Оце ж тобі, Грицю, за теє заплата —
Із чотирьох дощок дубовая хата!.. } *Двічі*

ГЕЙ, ПО КОНЯХ

Темп марша
mf
Гей, по ко_ нях,
f
ї_ дем, хлоп_ ці, во_ лю здо_ бу_ ва_ ти!
Про_ вод_ жа_ ли си_ ві бать_ки ще й лю_бі дів_

Гей, по конях, їдем, хлопці,
Волю здобувати!
Проводжали сиві батьки
Ще й любі дівчата! } *Двічі*

Гримлять громи, гримлять громи,
У степу курному,
Ой вертайтесь, переможці,
Із бою додому! } *Двічі*

НА ПОТОЧКУ ПРАЛА

На поточку прала,
На вербочку клала,
Поможи ми, пане боже,
Що собі думала. *(2)*

Я собі думала
Хлопця молодого,
А мене оддали
За діда старого. *(2)*

Як ми оддавали,
То так ми казали:
— Аби-с, моя доню,
Діда честувала. *(2)*

Я діда честую,
Честувати мушу,
Поможи ми, пане боже,
Вирви з діда душу! *(2)*

Вирви з діда душу
Та повісь на грушу,
Аби старим знати,
Як молоду брати... *(2)*

ІШОВ КОБЗАР ЧИСТИМ ПОЛЕМ

Ішов кобзар чистим полем
Літньою порою,
Голосненьку свою кобзу
Ніс він із собою.

Іде кобзар долиною,
Жайворонки грають,
Вони своїм щебетанням
Серце розважають.

Сонце в небі теплесеньке,
Вітрець повіває,
Пшениченьку колосисту
Злегка нахиляє.

Грайте, струни голосненькі,
Про щасливу долю,
Про героїв, що боролись
За народу волю!

ПОНАД СТАВОМ СТЕЖЕЧКА

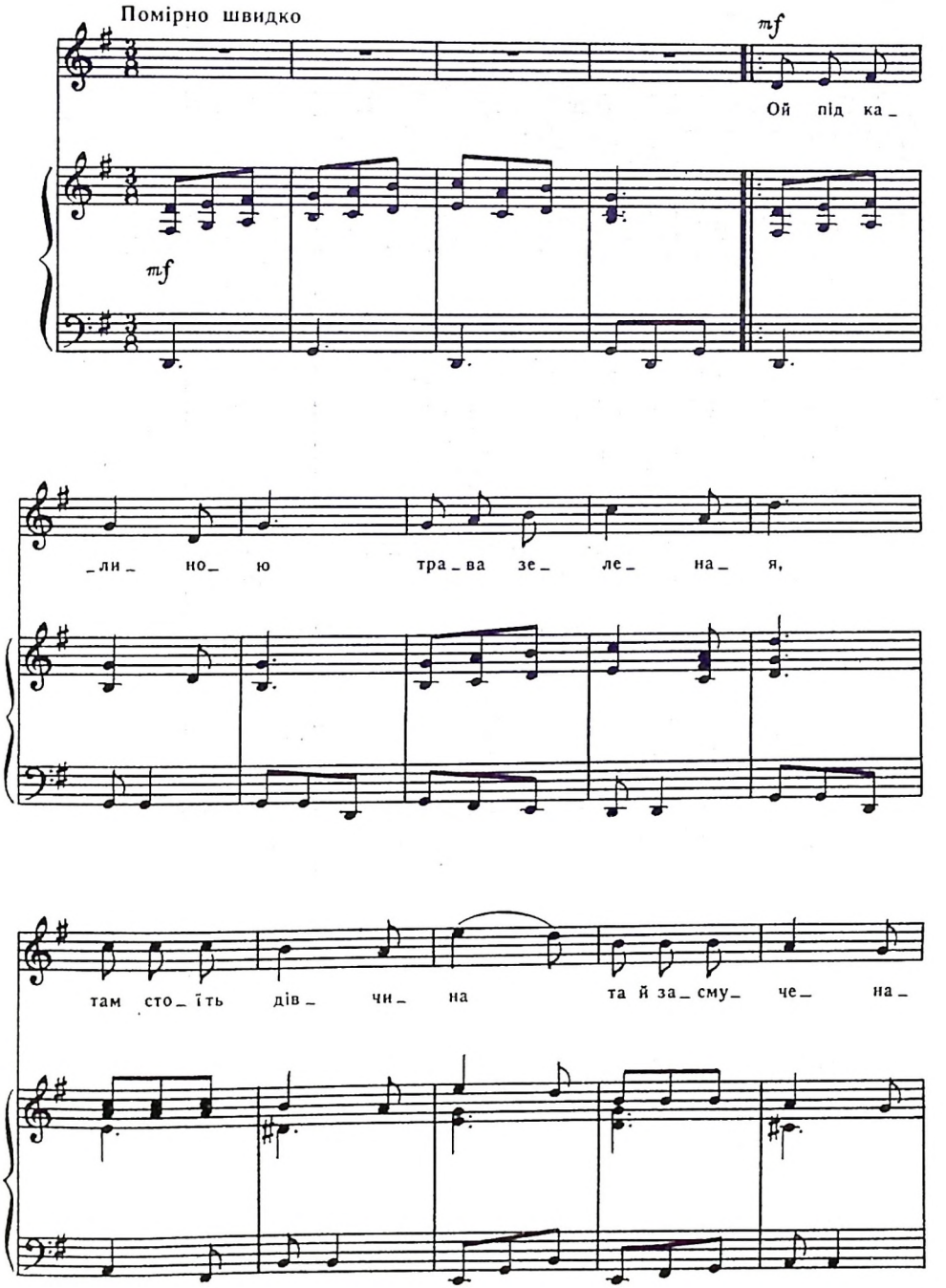
Понад ставом стежечка прямо у село,
Їхали козаки — було весело. *(2)*

Попереду на конику їхав командир.
Ой же такий гарний славний богатир! *(2)*

А на вулиці дівчата, як маки цвітуть,
А вже наші гарні хлопці та й додому йдуть. *(2)*

— Відчиняй же, мати, двері, зустрічай синів,
Що служили чесно й добре й били ворогів. *(2)*

ОЙ ПІД КАЛИНОЮ

Ой під калиною трава зеленая,
Там стоїть дівчина та й засмученая.

Ой ти, дівчинонька, та й зарученая,
Та через кого ти так засмученая?

— Кохала милого, кохала довгий час,
Війна почалася та й розлучила нас.

Ой під калиною трава схилилася,
Молода дівчина з милим простилася.

— Іди, мій соколе, будь мужнім у бою,
Героєм жду тебе та й з перемогою!

— Прощай, дівчинонько, серце коханеє,
Прощайте, кучері, личко рум'янеє!

ОЙ ПІДУ Я ДО СТАВОЧКА

_ду,
ой по_гля_ну, по_див_лю_ся та на сво_ю вро_
_ду.
f
1–5
6

— Ой піду я до ставочка,
До чистого броду,
Ой погляну, подивлюся
Та на свою вроду. } *Двічі*

— Нащо тобі, моя дочко,
Дивитись на себе,—
По всім селі іде слава
Про тебе і мене. } *Двічі*

Нащо тобі, моя дочко,
Дивитись на вроду,
Прислухайся ти, дівчино,
Що кажуть в народі. } *Двічі*

— Прехороша дочка дома,
Ще й краща в артілі,
Ланковая у колгоспі,
Ударниця в ділі. } *Двічі*

Гарна дочка, гарна дочка,
Як в саду калина,
Батько й мати виховали
Добрую дитину. } *Двічі*

— Поглянь, дочко, ти на поле,
Як спіє пшениця,
Твоя краса отак сяє,
Як в небі зірниця. } *Двічі*

ЗМІСТ

Їхав козак на війноньку 3
Розпрягайте, хлопці коні 4
Пісня про Байду 7
А вже весна 9
Взяв би я бандуру 11
Ой ішов я вулицею раз, раз 13
Не питай, чого в мене заплакані очі 15
Там, де Ятрань круто в'ється 17
Дощик 19
Чи є в світі молодиця 21
Попід гай 24
Чи ти, милий, пилом припав 26
Тече вода каламутна 28
Тече річка невеличка 31
Терен цвіте 34
Урвалася струнва 36
В кінці греблі шумлять верби 38
Бодай ся когут знудив 40
Чом, чом не прийшов 41
Та туман яром котиться 43
Якби мені не тиночки 45
Дівчино кохана, здорова була 47
Ой летіла горлиця через сад 49
Ой звідси гора 51
Ой зацвіла ружа трояка 53
І шумить, і гуде 55
Як поїхав мій миленький 57
Пішла мати на село 60
Ой дівчино, шумить гай 63
Ой під вишнею, під черешнею 65
Нащо мені женитися 67
Лугом іду, коня веду 69
Мав я раз дівчиноньку чепурненьку 72
За городом качки пливуть 74
По дорозі жук, жук 76
Гей, люди ідуть по ліщину 78
Ой важу я, важу 80
Ой не ходи, Грицю 81
Гей, по конях 83
На поточку прала 85
Ішов козак чистим полем 87
Понад ставом стежечка 89
Ой під калиною 91
Ой піду я до ставочка 93

65 к.

«Музична Україна»

Нотное издание

УКРАИНСКИЕ НАРОДНЫЕ ПЕСНИ

в обработке для голоса в сопровождении бандуры Таловыри Виталия Федоровича

Киев, издательство «Музычна Украйина»

На украинском языке

Редактор Г. О. Ніколаєва
Літературний редактор А. Г. Савчук
Художник В. П. Вечерський
Художній редактор В. Г. Котляр
Технічні редактори І. К. Григор'єва, Т. С. Семченко
Коректори І. В. Краузе, Л. П. Кредль

Н/К

Здано на виробництво 19.09.89. Підписано до друку 16.02.90. Формат 60×90$^{1}/_{16}$. Папір офсетний № 1. Гарнітура літературна. Спосіб друку офсетний. Умов.-друк. арк. 6. Умов. фарбовідб. 7. Облік.-вид. арк. 5,88. Тираж 6000 пр. Замовлення № 9—3128. Ціна 65 к. Видавництво «Музична Україна», 252004, Київ, Пушкінська, 32. Київська нотна фабрика, 252655, Київ-80, МСП, Фрунзе, 51а.